

Krośnice
sierpień 2021

Wójt Gminy Krośnice

**Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi
granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa**

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA
NA ŚRODOWISKO**

Opracowanie: mgr inż. Joanna Jaskóła
Współpraca: mgr inż. Grzegorz Jaskóła

SPIS TREŚCI:

1.	PODSTAWOWE INFORMACJE O PROGNOZIE 1.1 POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI 1.2 CEL PROGNOZY 1.3 METODYKA OPRACOWANIA 1.4 ZAWARTOŚĆ PROGNOZY 1.5 PODSTAWY PRAWNE
2.	CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM 2.1 LOKALIZACJA 2.2 DOTYCHCZASOWY SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA
3.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO 3.1 KRAJOBRAZ I MORFOLOGIA 3.2 BUDOWA GEOLOGICZNA 3.3 ZŁOŻA KOPALIN 3.4 GLEBY 3.5 WARUNKI WODNE 3.6 WARUNKI KLIMATYCZNE 3.7 RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA
4.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO 4.1 HISTORIA MIEJSCOWOŚCI 4.2 ZABYTKI NIERUCHOME 4.3 ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE 4.4 KRAJOBRAZ KULTUROWY
5.	ANALIZA I OCENA WPŁYWU DOTYCHCZASOWEGO SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU NA ŚRODOWISKO 5.1 ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE 5.2 ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO KULTUROWE
6.	OCENA PROPONOWANYCH WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU: 6.1 ZMIANY W SPOSOBIE ZAGOSPODAROWANIA TERENU: 6.2 PRZEWIDYWANE ZAGROŻENIA DLA ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI PLANU 6.3 PRZEWIDYWANE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU 6.4 PRZEWIDYWANE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO
7.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM
8.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNY WPŁYW NA ŚRODOWISKO
9.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO
10.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ MIEJSCOWEGO PLANU
11.	STRESZCZENIE

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PROGNOZIE.

1.1. Powiązania z innymi dokumentami

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, zwana dalej prognozą, została opracowana dla potrzeb projektu *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa*.

W prognozie uwzględniono w szczególności wnioski ze sporządzonego „Opracowania ekofizjograficznego podstawowego obejmującego obszar gminy Krośnice”, wykonanego przez firmę SKANA s.c., w roku 2005, zgodnie z warunkami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 155 poz. 1298). Celem opracowania jest podsumowanie stanu środowiska i określenie wpływu projektowanych ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Zgodnie ze wskazaniami planistycznymi zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym, planowanie miejscowe winno się opierać na zasadach strefowania, czyli takim rozmieszczeniu obiektów konfliktowych, aby nie były wzajemnie uciążliwe. Dotychczasowe zmiany środowiska przyrodniczego związane są przede wszystkim z rozwojem funkcji osadniczej i rolniczej. W obecnym stanie zagospodarowania obszar charakteryzuje się zróżnicowaną odpornością na degradację i zróżnicowaną zdolnością do regeneracji. Najmniejszą zdolność do regeneracji i odporność mają tereny zabudowane, w tym komunikacyjne oraz grunty orne.

W opracowaniu ekofizjograficznym prognozuje się stabilizację lub niewielką dalszą degradację już zubożonych ekosystemów. Potencjalnie najbardziej niepożądanymi procesami będą:

- przekształcenia gleb oraz powierzchniowych utworów geologicznych na skutek rozwoju zabudowy,
- pogarszanie się jakości gleb i wód pod wpływem produkcji rolnej.

Ograniczenia zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i poprawę jego funkcjonalności na analizowanym obszarze można osiągnąć poprzez:

- racjonalne gospodarowanie na terenach rolniczych nawozami i środkami ochrony roślin,
- koncentrację nowej zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów już zabudowanych.

Ograniczenia wynikające z konieczności ochrony zasobów przyrodniczych to ograniczenia wynikające z obecności ww. obszaru.

Ponadto w prognozie wykorzystano następujące materiały archiwalne:

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krośnice – opracowane przez Studio Projektowe „Region” s.c., przyjęte uchwałą nr XIII/98/08 Rady Gminy Krośnice z dnia 23 kwietnia 2008 r.
- Uchwała Nr XXXIII/185/2017 Rady Gminy Krośnice z dnia 31 stycznia 2017 r w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Dąbrowa.
- Koncepcja programowa gospodarki wodno-ściekowej na terenie Stowarzyszenia Gmin i Powiatów na zlecenie Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Doliny Baryczy ul. Wojska Polskiego 40, 56-300 Milicz wykonane przez CITEC S.A ul. Dulęby 5, 40-833 Katowice.
- Raport o stanie środowiska w województwie dolnośląskim w roku 2015.
- Pawlak W, 1997: Atlas Śląska Dolnego i Opolskiego, W. Wr., PAN, Wrocław.
- Kondradzki J., 1994: Geografia Polski – Mezoregiony fizyczno-geograficzne, PWN, Warszawa.
- Stupnicka E. 1989: Geologia Regionalna, Wyd. Geolog., Warszawa.
- Schumuck A., 1960: Regiony pluwiotermiczne Dolnego Śląska, Zesz. Nauk. WSR we Wrocławiu, Melioracja V, nr 27, Wrocław.
- Malinowski J., 1991: Budowa geologiczna Polski, Wyd. Geologiczne, Warszawa.
- Opracowanie ekofizjograficzne dla Województwa Dolnośląskiego, Wojewódzkie Biuro Urbanistyczne we Wrocławiu, Wrocław 2005.
- Obszary.natura2000.pl.

1.2. Cel prognozy

Celem wykonanej prognozy było podsumowanie stanu środowiska i określenie wpływu ustaleń zawartych w projekcie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa*, na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Do sporządzania planu Rada Gminy Krośnice przystąpiła uchwałą nr XXXVI/246/2021 z dnia 7 maja 2021 r. Prognoza swoim zasięgiem obejmuje obszar ustaleń planu, opracowywanego przez „EKO-PLAN” Pracownia Projektowa Grzegorza Jaskóła z siedzibą we Wrocławiu, przy ul. Krynickiej 8/2.

1.3. Metodyka opracowania

Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa*, założeń ochrony środowiska, informacji o istniejącym i projektowanym sposobie zagospodarowania oraz innych materiałów archiwalnych i dokumentacji, jak również danych dotyczących stanu środowiska przyrodniczego w aspekcie istniejących przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Oceniając konsekwencje wprowadzenia planu i analizując oddziaływanie na środowisko rozpatrywano, jakie zmiany pociągnie za sobą zmiana sposobu zagospodarowania na obszarze opracowania. Postępowanie powyższe wynika w szczególności z dokładności ustaleń w analizowanym projekcie planu. Najważniejszą informacją zamieszczaną w planach zagospodarowania przestrzennego, z punktu widzenia ochrony środowiska jest ustalenie, czy obszar pozostanie użytkowany w sposób niezmieniony, czy też zmiana użytkowania wpłynie generalnie na polepszenie się, czy też pogorszenie stanu środowiska. W projekcie planu, dla którego sporządzana jest niniejsza prognoza ustalono funkcje:

- a) MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- b) RM – teren zabudowy zagrodowej,
- c) RZ – tereny użytków zielonych.

Projektowane tereny MN i RM zaliczono do grupy, w której prognozowane przedsięwzięcia wprowadzają niewielkie uciążliwości.

1.4. Zawartość prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko składa się z części tekstowej i graficznej. Zawartość opracowania jest zgodna z zakresem przedmiotowym określonym w art. 51 i 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U.2021.247 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko składa się z części tekstowej i graficznej. Część rysunkowa składa się z załączników graficznych nr 1 i nr 2 w skali 1: 1000 (analogicznie do skali opracowania projektu planu miejscowego, do którego odnosi się prognoza), sporządzonej w oparciu o skład urzędowych kopii map zasadniczych, pozyskanych z Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego.

1.5. Podstawy prawne

Podstawą do sporządzenia prognozy jest:

- 46 pkt 1 i art. 54 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*,
- art. 17 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz.U.2021.741 ze zm.).

2. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM

2.1. Lokalizacja

Gmina Krośnice położona jest w północno – wschodniej części województwa dolnośląskiego, w zasięgu makroregionu Wał Trzebnicki (318.4), w zasięgu Wzgórz Trzebnickich (318.45), będących mezoregionem Wału Trzebnickiego. Graniczy od północy i zachodu z gminą Milicz, od południa z gminami Zawonia i Dobroszyce, od południowego wschodu z Twardogórą, a od wschodu przylega do dawnego woj. Kaliskiego. Opracowywany obszar działek o numerze ewidencyjnym 157 i 145/3 leży w północno – zachodniej części gminy, w miejscowości Dąbrowa, około 0,5km na północ od miejscowości Krośnice.

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa

Działka nr 157 usytuowana jest w południowej części Dąbrowy – przy drodze powiatowej stanowiącej wjazd od strony Krośnic. Działka nr 145/3 usytuowana jest przy drodze gminnej, we wschodniej części Dąbrowy, na granicy istniejącej zabudowań wsi.

Granica terenu objętego planem jest określona na załączniku graficznym do niniejszej prognozy.

Wjazd do wsi Dąbrowa od strony miejscowości Krośnice. Po prawej stronie widoczna działka nr 157, stanowiąca teren rolniczy.

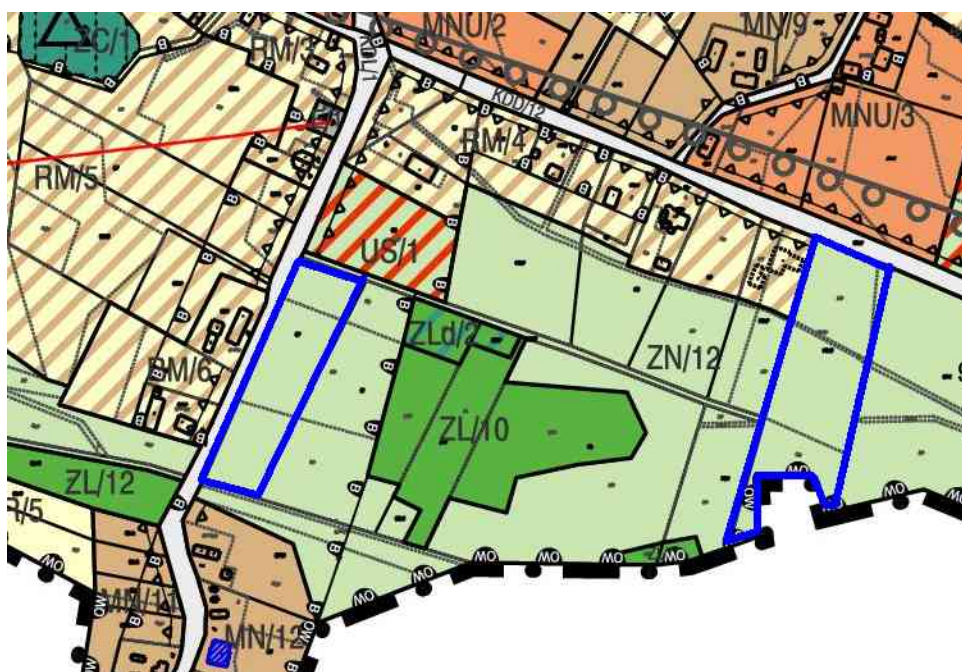

Widok z drogi gminnej na frontową część działki nr 145/3 (po lewej stronie). Dalej za działką widoczna nowa zabudowa mieszkaniowa w Dąbrowie.

2.2. Dotychczasowy sposób zagospodarowania

Wieś Dąbrowa położona jest w sąsiedztwie terenów rolniczych i lasów stanowiących około 40% powierzchni gminy. Część mieszkańców wsi zajmuje się rolnictwem, natomiast pozostała część dojeżdża do pracy w większych miejscowościach, głównie do Krośnic, Milicza i Wrocławia. Dąbrowa posiada luźny układ wsi ulicówki. Zabudowania występują wzdłuż krzyżujących się dróg powiatowych i gminnych. Liczba mieszkańców wsi wynosi 173 osoby.

Działka nr 157 stanowi grunt orny o użytkach RV i ŁIV, natomiast w części południowej jest zakrzaczona o użytku Lzr-ŁV. Działka nr 145/3 w części frontowej stanowi grunt łakowy o użytkach ŁIV i PsV, a w części tylnej jest zadrzewiona i zakrzewiona o użytkach Lzr-ŁIV i Lzr-RV.

Obszar objęty opracowaniem na tle obowiązującego „miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Krośnice, w obrębie Dąbrowa. Działki w planie miejscowym zostały przeznaczone jako teren ZN12 – tereny zieleni nieurządzonej, nieużytki, łąki, pastwiska. W bezpośrednim sąsiedztwie działek znajdują się istniejące tereny zabudowy.

W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Dąbrowa (uchwała Rady Gminy Krośnice nr XXXIII/185/2017 z dnia 31 stycznia 2017 r.) obie działki zostały objęte terenem ZN12 – nieużytki tereny zieleni nieurządzonej, łąki, pastwiska z zakazem zabudowy. W najbliższym sąsiedztwie, na przyległych terenach wyznaczono funkcje: RM4, RM6 - zabudowy zagrodowej (mieszanej zagrodowej: i mieszkaniowo-usługowej), MNU3 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług i US1 – tereny usług sportu i rekreacji.

3. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.1. Krajobraz i morfologia

Zgodnie z podziałem Polski (J. Kondracki, 1994) oraz Śląska (W. Walczak, 1970) na jednostki fizyczno-geograficzne, analizowany obszar leży w zasięgu makroregionu Wał Trzebnicki (318.4). Opisywany teren leży w zasięgu mezoregionu Wzgórz Trzebnickich (318.45) będącego mezoregionem Wału Trzebnickiego. Cały opisywany obszar odwadniany jest przez dopływ Baryczy - rzekę Jesionka.

Obszar opracowania leży w obrębie Monokliny Przedsudeckiej, której lite skały osadowe są przykryte luźnymi osadami kenozoicznymi o miąższości 100-300m. Powierzchnię terenu budują luźne osady plejstoceny i holoceny.

Ukształtowanie pionowe całego obszaru związane jest w zasadniczej mierze ze stadiem warciańskim zlodowacenia środkowopolskiego. i stanowi część Kotliny Milickiej. Jest to obniżenie powstałe w końcowej strefie lądolodu w/w stadiu, przekształcone następnie w obniżenie pradolinne. W tej części obszaru znajduje się jedno z największych skupień Stawów Milickich, jednakże na terenie planu stawy te nie występują. Wysokość terenu osiąga tu wartość 135 m n.p.m. Rzeźba terenu ma charakter płaskiej równiny, noszącej nazwę Równiny Kuźnickiej.

3.2. Budowa geologiczna

Na omawianym obszarze występuje fragment dużej jednostki geologicznej - Monokliny Przedsudeckiej. Jest ona zbudowana z grubej serii skał osadowych, głównie wieku permu i triasu, łagodnie zapadających się w kierunku północno – wschodnim. Ich strop został ścięty erozyjnie. Składają się one w przewadze z piaskowców, zlepieńców oraz w mniejszym stopniu z dolomitów, ilowców, mułowców i łupków ilastych. Są w całości przykryte zgodnie miąższowymi osadami trzeciorzędu – głównie wieku mioceńskiego. Utwory trzeciorzędowe są zbudowane w dolnych partiach z warstw piasków, ilów i mułków. Piaski są głównie drobnoziarniste, często zailone. Wśród nich spotykane są wkładki węgla brunatnego lub cienkie, nieciągłe jego poziomy. Górne kompleksy składają się w przewadze z ilów. Mają one przewarstwienia mułków i piasków – niekiedy także w formie nieregularnych wkładek lub soczew. Strop utworów trzeciorzędowych tworzy powierzchnię o bardzo zróżnicowanej morfologii.

Utwory czwartorzędowe powstały głównie w okresie plejstocenu. Glacialne osady pochodzą ze zlodowaceń południowopolskiego i środkowopolskiego. Pozostałości najstarszego zlodowacenia zachowały się w formie rezyduów w spągowych partiach – głównie obniżeniu powierzchni podczwartorzędowej. Obszar planu posiada, przy powierzchni, głównie utwory aluwialne, powstałe w późnym plejstocenie i holocenie. Składają się one z mułków, piasków i żwirów rzecznych.

Obszar planu należy do wielkopolskiego regionu hydrogeologicznego (XIII), a w jego ramach do podregionu wielkopolsko – śląskiego (XIII 3). Na tym obszarze wyróżnia się rejon hydrogeologiczny Kotliny Odolanowskiej (inaczej Milickiej). W której rejonie główny poziom wodonośny wykształcony jest w utworach czwartorzędowych (piaski i żwiry, 2-3 warstwy wodonośne), na głębokości 20-60m. Występują w nim wody o zwierciadle swobodnym, niekiedy słabo naporowym. Wodonośność wynosi tu 10-30m³/h. Obszar ten posiada całkowitą izolację od powierzchni pierwszego poziomu użytkowego poziomu wodonośnego. Wody wymagają tu prostego uzdatniania. Pierwsze zwierciadło wód podziemnych zalega na głębokości do 4,5m.

3.3. Złoże kopalin

Na obszarze opracowania złoże gazu i kopalin nie występują. Natomiast obie działki położone są w granicach obszaru i terenu górniczego „Wierzchowice”.

3.4. Gleby

Na obszarze obrębu Czeszyce przeważają gleby rdzawe i bielcowe, oraz zwarty obszar gleb płowych. Gleby rdzawe i bielcowe, wytworzone są z najstabszych piasków (luźnych i słabogliniastych),

spośród gleb użytkowanych rolniczo, należą one do najmniej urodzajnych i najbardziej zawodnych. Gleby płowe stanowią urodzajne gleby wytworzone z glin i pyłów.

Działka nr 157 stanowi grunt orny o użytkach RV i ŁIV, natomiast w części południowej jest zakrzaczona o użytku Lzr-ŁV. Działka nr 145/3 w części frontowej stanowi grunt łkowy o użytkach ŁIV i PsV, a w części tylnej jest zadrzewiona i zakrzewiona o użytkach Lzr-ŁIV i Lzr-RV.

3.5. Warunki wodne

Omawiany obszar należy do systemu hydrograficznego Baryczy. Barycz jest ciekim II rzędu, prawobrzeżnym dopływem Odry, o długości 133 km, z czego w granicach województwa dolnośląskiego znajduje się 110 km. Jest to największy prawobrzeżny dopływ środkowej Odry o powierzchni zlewni 5534,5 km². Rzeka płynie bardzo szeroką podmokłą doliną, wypełnioną piaskami rzecznyymi i torfem. W zlewni tej dominujący udział mają grunty orne (59,5%). Barycz zasila stawy hodowlane, bardzo liczne na tym terenie i przepływa przez tereny o dużej wartości przyrodniczej i chronione. Zagrożenie powodziowe na obszarze opracowania nie występuje.

Zdecydowaną większość omawianego terenu zajmują grunty o przepuszczalności średniej. Ze względu na to spodziewać się należy, że obszary zlewniowe cechuje podwyższona retencja podziemna. Lokalnie gęsta sieć cieków źródłkowych zwiększa drenaż retencji podziemnej. W okresach posusznych może to powodować zanik przepływów w wyższych odcinkach niektórych cieków. Obszar dorzecza Baryczy jest obszarem deficytu opadów atmosferycznych.

Górny horyzont wód podziemnych na tym obszarze składa się w przeważającym stopniu z typowych wód gruntowych. Ich poziom zalega w gruntach o średniej lub słabej przepuszczalności, głównie piaszczystych lub piaszczysto – żwirowych – miejscami gliniastych lub pylastych. Przechodzi on na ogół w osady fluwialne, zbudowane z piasków i przeławicowanych dość często mułkami. Te słabo przepuszczalne osady przedzielają tam lokalnie poziom wodonośny, a występując w partiach stropowych kształtują niekiedy słabe napięcie zwierciadła. W pobliżu cieków na ogół zwierciadło zbliża się pod powierzchnię terenu, tworząc podmokłości. Pod mokradłami górne partie poziomu wodonośnego zalegają przeważnie w utworach organicznych – torfach lub glebach. Wpływa to negatywnie na jakość wód, które w takich rejonach cechują się podwyższoną zawartością związków organicznych, a często także żelaza i manganu. Utworzenie rozległych stawów wpłynęło w wielu miejscach na podpiętrzenie płytkich wód podziemnych. Podłoże słabo przepuszczalne poziomu wód gruntowych w przeważającej części obszaru jest zbudowane bardzo nieregularnie. Występują w nich liczne przegłębienia i wyniosłości. Przejawia się to dużą zmiennością jego miąższości. Dane z niezbyt licznych odwiertów wskazują, że miąższość ta zmienia się, co najmniej od poniżej metra do 28m. Dostępne dane wskazują, że przeważająca część wód gruntowych cechuje się umiarkowaną lub niewielką zasobnością i może być eksploatowana głównie studniami gospodarskimi. W rejonach pozbawionych wód gruntowych mogą miejscami występować cienkie nisko zasobne horyzonty wód wierzchówkowych, w spiaszczonych stropowych poziomach glin. Często miewają one charakter okresowy i tworząc się w porach wilgotnych kształtują sezonowo pojawiające się podmokłości. Znaczne obszarowo wychodnie glin polodowcowych często zawierają wody śródglinowe. Gromadzą się one w cienkich przeławiczeniach piaszczystych lub inwolucjach, wypełnionych gruntami przepuszczalnymi. Te nisko zasobne systemy wodonośne bywają ujmowane studniami gospodarskimi. Nacięte otworem studni ściekają w kierunku jej dna i gromadząc się u dołu kształtują tam zwierciadło pozorne, niemające kontynuacji w gruncie. Cechują się one dużą rozpiętością wahań w ciągu roku z wysychaniem nawet głębokich studzien włącznie. Wody śródglinowe przeważnie charakteryzują się złą jakością, są mętne i miewają podwyższoną mineralizację, łatwo też ulegają zanieczyszczeniu. Wody wgłębne na tym obszarze zostały rozpoznane w obrębie osadów czwartorzędowych i trzeciorzędowych. Zbiorniki wód wgłębnych w utworach czwartorzędowych, występują pod częściową izolacją gruntów słabo przepuszczalnych (głównie glin), w średnio przepuszczalnych warstwach, soczewach lub innych układach piasków, piasków ze żwirami, rzadziej żwirów. Są one przeważnie powiązane hydraulicznie z górnym horyzontem wód podziemnych oraz często pomiędzy sobą. Miejscami spotykane są na niewielkich głębokościach – już od kilkunastu metrów. Głębokie stwierdzone zostały poniżej 80m – w spągowych partiach struktur kopalnych powierzchni podczwartorzędowej. Wahają się one od kilku m³/h do blisko 80m³/h (głęboki poziom wodonośny ujęty otworem w Grabownicy). Zawierają wody słodkie, pozbawione zanieczyszczeń, dość często jednak z podwyższoną lub wręcz wysoką zawartością żelaza lub żelaza i manganu. Występują one w warstwach lub soczewach piasków drobnych – często zailonych, przeważnie w otoczeniu osadów ilastych, praktycznie nieprzepuszczalnych. Spotykane są już na głębokościach powyżej 30m. Zawierają wody naporowe – najczęściej pod znacznym ciśnieniem. Odznaczają się zróżnicowanymi

cechami hydrochemicznymi – od słodkich nisko zmineralizowanych o bardzo dobrych walorach jakościowych, po mineralne słabo zmineralizowane. Niekiedy zawierają podwyższone ilości żelaza i manganu. Niezbyt korzystne parametry porowatości efektywnej i filtracji wodonośców ograniczają możliwość uzyskiwania korzystnych wydatków otworami z pojedynczych zbiorników. W ramach ich eksploatacji najczęściej wydajności wynoszą w granicach kilku m³/h, przy znacznych depresjach.

Teren opracowania położony jest poza obszarami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Najbliższy Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 303 „Pradolina Barycz – Głogów (E)”, położony jest w odległości ponad 1,5 km.

Na terenie opracowania brak jest cieków wodnych, natomiast przez obie działki przechodzi rów melioracyjny wpadającego w dalszej części do Stawów Milickich i cieku wodnego Struga.

Wieś Dąbrowa jest zwodociągowana wodociągiem grupowym „Czarnogoździce – Żeleźniki”, w układzie sieci rozgałęzieniowo – pierścieniowym. Opiera się on na trzech studniach czwartorzędowych, z ujęcia wód podziemnych „Czarnogoździce” Nr 153/1973 i 15/1986. Są to dwie studnie Q_e=72m³/h, gdzie wodę wydobywa się z głębokości 45m i 1 studnia Q_e=38m³/h, z której wodę wydobywa się z głębokości 50m. Woda uzdatniana jest w stacji uzdatniania SUW Żeleźniki, o wydajności 480m³/d. Wody tego zbiornika są zagrożone przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu spowodowane brakiem ich izolacji utworami nieprzepuszczalnymi.

Dąbrowa posiada system kanalizacji do odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków. Kolektor kanalizacji sanitarnej przechodzi bezpośrednio wzdłuż działki nr 157, natomiast działka nr 145/3 posiada dostęp do sieci kanalizacyjnej usytuowanej wzdłuż drogi gminnej.

3.6. Warunki klimatyczne

Zgodnie z podziałem Okołowicza (1976), obszar planu leży w Śląsko – Wielkopolskiej Krainie Klimatycznej – z zaznaczającymi się wpływami oceanicznymi. Natomiast według podziału rolniczo – klimatycznego Polski R. Gumińskiego obszar należy do dzielnicy łódzkiej. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi około 7,5 - 8°C, średnia temperatura stycznia wynosi około -1,5 do -2,0°C, zaś lipca 17,5 - 18°C. Średnia roczna suma parowania wskaźnikowego mieści się w przedziale 560-580mm, z czego na półroczu ciepłe przypada średnio 440-460mm. Długość okresu wegetacyjnego wynosi średnio 190-195 dni, dla prognozy termicznej 5°C. Początek robót polowych przypada przeciętnie na drugą lub trzecią dekadę marca. Dni gorących rejestruje się tu około 35, z przymrozkiem około 110, mroźnych 30-35, a bardzo mroźnych 1-2. Ostatnie przymrozki występują w okresie 20 - 25 kwietnia. Czas trwania pokrywy śnieżnej wynosi 50-60 dni. Jej zanik następuje w okresie do 25 marca. Średnia maksymalna grubość pokrywy śnieżnej wynosi 10 - 15cm, natomiast miąższość najwyższa z maksymalnych wynosi 40-50cm. Natomiast średnia roczna suma opadów atmosferycznych wynosi w Krośnicach 624mm. Maksymalna suma miesięczna przypada na lipiec (Krośnice 86mm), natomiast minimalna zwykle na luty (Krośnice 30mm). W półroczu letnim (V-X) suma opadu wynosi 391mm, w Krośnicach, a w półroczu chłodnym (XI-IV) 233mm, w Krośnicach. Sumy opadów rozłożone są na tym obszarze bardzo nierównomiernie. Średnie roczne parowanie terenowe wynosi 450-500mm. Na całym obszarze przeważa kierunek wiatru W (17-20%), a drugorzędnie SW (16-20%). Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3,0-3,5m/s. Frekwencja burz atmosferycznych wynosi 20-22 dni w roku. Frekwencja cisz atmosferycznych wynosi średnio 5-10%.

3.7. Różnorodność biologiczna

Działki objęte opracowaniem stanowią tereny rolnicze o charakterze łąkowym. W południowej części działki nr 157 – za rowem melioracyjnym znajdują się zakrzaczenia wraz z samosiejkami olszy. Działka nr 145/3 od strony południowej porośnięta jest zadrzewieniami sosny i olszy. Na obszarze opracowania brak jest występowania stanowisk chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz pomników przyrody.

Obszar opracowania znajduje się w całości w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001). Zajmuje powierzchnię 55516,8 ha. Utworzony został na terenie Parku Krajobrazowego Dolina Baryczy i obejmuje jego większą część. Ponad połowę obszaru stanowią grunty użytkowane rolniczo, około 30% to lasy i ponad 10% to zbiorniki wodne. Właśnie te ostatnie są najcenniejszymi elementami przyrodniczymi zarówno ostoi, jak i parku – są to kompleks stawów rybnych, z których najstarsze mają ponad 700 lat. Z cennych siedlisk wymienić należy lasy łęgowe, grądy niskie i olsy. Ze względu na rozległe zbiorniki wodne obszar charakteryzuje się niezwykłym bogactwem ornitofauny. Do ich liczego bytowania przyczynia się ekstensywna produkcja rybna i wielkość stawów, duża liczba wysp porośniętych trzcinami i drzewami, szerokie pasy szuwarów, porośnięte drzewami i krzewami groble, mała głębokość stawów i zabezpieczenie przed nadmierną ingerencją człowieka. Do

najcenniejszych ptaków na tym obszarze należą m.in.: bąk, bączek, bocian czarny, bielik i łąbiedź krzykliwy. Wiosną spotkać można żerującego na wilgotnych łąkach żurawia, w trzcinach buduje zaś gniazda błotniak stawowy. Obszar jest istotnym szlakiem ptasich wędrówek, ptaki zatrzymują się tutaj by odpocząć i nabrać sił do dalszej drogi (m.in. żurawie, gęsi zbożowe). O ogromnym znaczeniu tego terenu dla ochrony ptaków świadczy zgłoszenie go na listę obszarów Konwencji Ramsar (obszar Stawy Milickie). Na obszarze ostoi występują liczne gatunki roślin i grzybów chronionych, z czego najwięcej gatunków związanych jest z siedliskami leśnymi i wodnymi. Udokumentowano stanowiska takich roślin jak bluszcz pospolity, grązel żółty, sromotnik bezwstydnny czy widłak goździsty. Licznie reprezentowane są storczyki, częściowej ochronie podlegają zaś: kruszyna pospolita, konwalia majowa, kalina koralowa, centuria pospolita i porost - płucnica islandzka.

Teren opracowania znajduje się w całości w granicach obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 "**Ostoja nad Baryczą**" (PLH020041). Zajmuje powierzchnię 82026,40 ha. Obejmuje bagniste obniżenie doliny Baryczy, która jest rzeką niziną z wieloma dopływami, fragmentami terenów zalewanych i dobrze zachowanymi starorzeczami. Obszar jest ważny dla zachowania bioróżnorodności. Znajdują się tu dobrze wykształcone i zachowane zbiorowiska leśne: największy kompleks łągów jesionowo-olsowych w południowo-zachodniej Polsce, łągi dębowo-wiązowe-jesionowe oraz starodrzewia grądowe i buczynowe. Okresowo odkrywane dno stawów stanowi bardzo cenne siedlisko dla roślinności Isoeto-Nanojuncetea (zbiorowiska drobnych terofitów na wilgotnych i mokrych podłożach mineralnych dostępnych dla roślinności tylko przez krótki czas w ciągu roku). Również ważne są zbiorowiska podmokłych łąk, muraw napiaskowych, torfowisk przejściowych i nitrofilnych ziołorośli okrajowych. Występują tutaj rośliny z Czerwonej listy roślin i grzybów Polski jak: uwroć wodna (*Crassula aquatica*), rosiczka okrągłolistna (*Drosera rotundifolia*) czy kruszczyk błotny (*Epipactis palustris*). Występuje tu 14 gatunków zwierząt (wyłączając ptaki) z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej (m.in. kumak nizinny *Bombina orientalis*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, piskorz *Misgurnus fossilis*, kielb białopłetwy *Gobio albipinnatus*). Odnotowano także 37 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG oraz 26 gatunków ptaków regularnie występujących, migrujących nie wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG. Na podkreślenie zasługuje bogata ichtiofauna z kozą złotawą *Sabanejewia aurata* (jedno z nielicznych w Polsce stanowisk). Ponadto Dolina Baryczy jest jednym z najcenniejszych obszarów ornitologicznych w Polsce.

Obszar opracowania znajduje się w całości w granicach **Parku Krajobrazowego "Dolina Baryczy"**, utworzonego w 1996 r. na mocy Rozporządzenia Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Dolina Baryczy”, dla terenu Parku leżącego w granicach województwa dolnośląskiego (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego nr 88 poz. 1012) i jego zmiana zawarta w rozporządzeniu Wojewody Dolnośląskiego z dnia 12 listopada 2008 r. (Dz. U. Nr 303 poz. 3494) - największego parku krajobrazowego w Polsce. Obejmuje on w sumie powierzchnię 87 040 ha i chroni znaczne wartości przyrodnicze – lasy, wody i łąki, krajobrazowe i historyczne – kulturowe. Głównym celem ochrony, zgodnie z powyższym rozporządzeniem jest zachowanie doliny rzeki Baryczy wraz z łąkami, starorzeczami i terenami podmokłymi oraz zachowanie stawów i innych zbiorników wodnych, będących siedliskami chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

Drugim celem ustanowienia parku krajobrazowego jest restytucja walorów przyrodniczych przez ograniczenie dalszej antropopresji. W Parku stwierdzono 34 gatunki ryb, w tym hodowane karpie w odmianie karp lustrzeń, a także niewielkie ilości szczupaka, lina, amura białego, tołpygi białej i pstrej. Występuje tu też 13 gatunków płazów jak: grzebiuszka ziemna, kumak nizinny, ropuchy – paskówka, szara i zielona, rzekotka drzewna, traszki – grzebieniasta i zwyczajna, żaby – moczarowa, jeziorkowa, wodna śmieszka i trawna, 5 gatunków gadów chronionych: jaszczurki – zwinka i żyworodna, padalec zwyczajny, zaskroniec i żmija zygzakowata. Stwierdzono 56 gatunków ssaków, w tym 29 podlegających ochronie: wszystkie owadożerne, wiewiórka pospolita, bóbr europejski, chomik europejski, popielica, orzesznica, wydra, gronostaj i łasica. Natomiast ptaków jest tu 277 gatunków, w tym 169 lęgowych, z których większość cennych gatunków gniazduje w rezerwacie ornitologicznym „Stawy Milickie”, znajdującym się poza granicami opracowania planu. Charakterystycznym gatunkiem mokradeł śródleśnych jest żuraw. W lasach na szczególną uwagę zasługują dzięcioł czarny, lelek i gołąb siniak. W najstarszych drzewostanach gniazduje ogółem kilkanaście par bociana czarnego i kilka par orla bielika. Ptaki wodno – błotne łąk są obecnie nieliczne.

W celu zachowania i ochrony wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych i krajobrazowych na terenie Parku wprowadzono następujące zakazy:

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawa ochrony środowiska,
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpożarowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów; zakaz ten nie dotyczy przedsięwzięć polegających na pozyskiwaniu dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, a także minerałów na powierzchni mniejszej niż 25ha, jeżeli przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Parku,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub budową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej lub rybackiej,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową,
- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych,
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych,
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zgodnie z geobotanicznym podziałem Śląska, omawiany obszar należy do prowincji Niżowo – Wyżynnej. Dział Bałtycki, pododdział Wyżyn Środkowych, kraina Wał Trzebnicki, okręg Żarsko – Trzebnicko – Ostrzeszowski, podokręg Twardogórski.

Z punktu widzenia chronionych owadów, gmina Krośnice należy do stosunkowo bogatych, lecz zdecydowana większość stwierdzonych tu gatunków to formy pospolite. Na uwagę zasługują, występujące tu rzadko, dwa gatunki biegaczy - *C. arvensis*, *C. Convexusa* oraz jelonek rogacz *Lucanus cervus*.

Na terenie gminy Krośnice stwierdzono występowanie następujących gatunków herpetofauny:

Plązy: traszka zwyczajna *Triturus vulgaris*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, żaba moczarowa *Rana arvensis*, żaba trawna *Rana temporaria*, żaba jeziorkowa *Rana lessonae*, żaba wodna *Rana esculenta*, żaba śmieszka *Rana ridibunda*, ropucha szara *Bufo bufo* i ropucha zielona *Bufo viridis*, grzebiuszka ziemna *Pelobates fuscus*, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, kumak nizinny *Bombina orientalis*.

Gady: jaszczurka żyworodna *Lacerta vivipara*, jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, padalec zwyczajny *Anguis fragilis*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*, żmija zygzakowata *Vipera berus*.

Drobne ssaki owadożerne pospolite, w charakterystycznych dla siebie środowiskach:

Kret *Talpa europaea*. Unika terenów o wysokim poziomie wód gruntowych. Na pozostałym terenie rozmieszczony równomiernie.

Jeż wschodni *Erinaceus concolor* i jeż zachodni *Erinaceus europaeus*. Bytuje w ogrodach. Na terenie gminy występują oba gatunki jeża.

Zębiełek karliczek *Crocidura suaveolens*. Gatunek synantropijny, spotykany w obrębie zabudowań gospodarskich.

Ssaki drapieżne spotykane pojedynczo lub w niewielkiej liczbie na terenie całej gminy, albo tylko w kilku stanowiskach. Z powodu częstej zmiany miejsc przebywania, lokalizacja stanowisk tych gatunków nie zawsze jest możliwa.

Kuna domowa *Martes foina*. Gnieździ się w obrębie zabudowań gospodarskich lub w ich pobliżu. Jako uciążliwy drapieżnik jest niszczone przez rolników.

Łasica łaska *Mustela nivalis*. Występuje na całym terytorium gminy. Spotykana na miedzach, w zaroślach, a także w pobliżu zabudowań gospodarskich.

4. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

4.1. Historia miejscowości

Największa miejscowość w gminie - Krośnice wymieniane są w dokumentach z XIV w. jako Kraśnice (prawdopodobnie od słowa "krasny" - piękny lub "krasić" - zdobić). Sąsiadująca z Krośnicami Dąbrowa, to niewielka wieś, która należała do przeniesionego w XVIII wieku do wolnego państwa stanowego – baronatu. Siedzibą baronatu były Wierchowice, w których znajdował się pałac, folwark oraz rozległy park z ogrodem i wielką ilością kwiatów, oranżerią i bażanciarnią. Do baronatu należały m.in.: Świebodów, Dziewiętlin, Wierchowice, Czarnogoźdźce, Wąbnice.

Dąbrowa to wieś, która posiada słabo wykształcony układ urbanistyczny - w zachodniej części występuje zabudowa w dość luźnym układzie ulicowym, zaś we wschodniej i południowej części są to pojedyncze enklawy zabudowy.

4.2. Zabytki nieruchome

Na obszarze planu nie występują zabytki nieruchome. Działka nr 157 usytuowana jest w obszarze strefy „B” ochrony konserwatorskiej obejmującą historyczny układ ruralistyczny wsi Dąbrowa, ujęta w wykazie zabytków.

4.3. Zabytki archeologiczne

Na obszarze planu zabytki archeologiczne nie występują.

4.4. Krajobraz kulturowy

Miejscowość Dąbrowa posiada układ zabudowy ulicowy usytuowany wzdłuż krzyżujących się dróg powiatowych i gminnych. Zabudowa wsi jest dosyć luźna, mieszana – zagrodowa oraz miejscami jednorodzinna. Są to w większości budynki parterowe, kryte dachami dwuspadowymi. Historyczne budynki posiadają dachy dwuspadowe nachylone pod kątem $40^{\circ} \div 45^{\circ}$. Współczesne budynki nawiązują dachami do zabudowy historycznej ale niektóre posiadają też dachy wielospadowe nachylone pod kątem około 30° . Pokrycie dachów jest niejednorodne – dachówką ceramiczną, rzadziej blachą dachową lub eternitem. Wieś otaczają tereny rolnicze oraz dalej leśne. W otoczeniu działek brak jest obiektów wyraźnie dysharmonizujących krajobraz kulturowy.

5. ANALIZA I OCENA WPŁYWU DOTYCHCZASOWEGO SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU NA ŚRODOWISKO

5.1. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze

Tereny objęte planem można zaliczyć do ekosystemu rolnego – trawiastego składającego się z terenu rolniczego, łąk i pastwisk oraz w części zadrzewionej – ekosystemu leśnego. Życie biologiczne na tym terenie jestubożone i typowe dla terenów rolnych. Występujące ptactwo i zwierzęta są przystosowane do życia w warunkach pól uprawnych. Niepożądanym procesem jest zmniejszanie się powierzchni trwałych użytków zielonych wskutek przesuszania gruntu, brak koszenia łąk i pastwisk, wskutek czego zarastają krzewami i drzewami oraz zamiana ich na grunty orne.

Miejscowość jest zводociągowania i posiada system kanalizacji sanitarnej, co znacznie eliminuje zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych. Pewnym zagrożeniem dla środowiska gruntowo – wodnego niesie ze sobą produkcja rolna. Do głównych obszarowych rodzajów zanieczyszczeń z terenów upraw rolnych należą azotany i fosforany pochodzące z nawozów mineralnych, i naturalnych, stosowanych w nadmiernych dawkach lub w niewłaściwy sposób oraz substancje toksyczne, głównie metale ciężkie pochodzące z chemicznych środków ochrony roślin, jednak ze względu na użytkowanie łąkowe to zagrożenie to jest niewielkie. Zarówno intensyfikacja gospodarki rolnej jak i jej całkowite zaprzestanie stanowią zagrożenie dla środowiska.

We wsi Dąbrowa obserwuje się niewielki rozwój nowej zabudowy. Są to głównie budynki jednorodzinne. Zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego jest postępujący rozwój terenów zabudowy kosztem terenów

rolnych oraz zbliżanie się do siedlisk zwierzyny i ptactwa. Zagospodarowanie terenu pod nową zabudowę powoduje również niszczenie pokrywy glebowej.

Zagrożeniem dla stanu czystości powietrza stanowią paleniska domowe i lokalne kotłownie, które są źródłem emisji zanieczyszczeń w sezonie grzewczym. Duże znaczenie ma tutaj sprawność systemów grzewczych oraz wykorzystywane źródła energii.

Drogi kołowe mają we wsi znaczenie lokalne. Ruch pojazdów na drodze powiatowej jest niewielki, natomiast na drodze gminnej mały – posiadają one charakter dróg dojazdowych do posesji. Wzdłuż dróg, szczególnie drogi powiatowej, występuje zanieczyszczenie powietrza, skażenie gleby metalami ciężkimi. Sezonowo ma miejsce zwiększenie natężenia ruchu kołowego, co ściśle wiąże się z ruchem ciężkiego sprzętu rolniczego, koniecznego do obsługi terenów rolnych.

Istotnymi problemami ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu są:

- zagrożenia związane z przekształcaniem terenów łkowych w grunty orne oraz zagrożenia związane z rozwojem zabudowy kosztem terenów rolniczych i zbliżanie się do siedlisk zwierzyny i ptactwa,
- zagrożenie zanieczyszczenia powietrza pyłami.

5.2. Oddziaływanie na środowisko kulturowe

W związku z tym, że obecnie w obszarze planu zabudowa nie występuje, brak jest jej oddziaływania na środowisko kulturowe.

6. OCENA PROPONOWANYCH WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU

6.1. Zmiany w sposobie zagospodarowania terenu

Działki nr ewid. 157 i 145/3 stanowią grunty prywatne, niezabudowane, wykorzystywane rolniczo oraz w części południowej nieużytkowane, porośnięte samosiejkami drzew i krzewów.

W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Dąbrowa obie działki zostały objęte terenem ZN12 – tereny zieleni nieurządzonej, nieużytki, łąki, pastwiska z zakazem zabudowy.

Do sporządzenia planu miejscowego przystąpiono w związku ze złożonym wnioskiem – na działce nr 157 planowana jest lokalizacja zabudowy zagrodowej, natomiast na działce nr 145/3, planowana jest budowa budynku mieszkalnego jednorodzinnego. W związku z powyższym w opracowanym planie miejscowego przekształcono działki pod planowaną zabudowę w niezbędnym zakresie. Pole przeznaczone pod zabudowę zostało wyznaczone na podstawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krośnice, które dopuszcza rozwój urbanistyczny wsi w strefie do 50m od istniejącej i projektowanej w studium zabudowy.

W projekcie planu wprowadzono następujące zmiany w sposobie zagospodarowania terenów:

- na działce nr 157 zaprojektowano teren RM zabudowy zagrodowej, natomiast południową część działki utrzymano jako teren RZ użytków zielonych – łąki pastwiska z zadrzewieniami śródpolnymi,
- na działce nr 145/3 w części frontowej, przyległej do drogi gminnej zaprojektowano teren MN zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług podstawowych o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej obiektów budowlanych zlokalizowanych na działce. W pozostałej części działki utrzymano jako teren RZ użytków zielonych – łąki pastwiska z zadrzewieniami śródpolnymi. W §3 zdefiniowano usługi podstawowe – należy przez to rozumieć usługi komercyjne nieuciążliwe, z wykluczeniem usług rzemiosła, nie wymagające wielokrotnej (ponad 2 kursy w ciągu doby) obsługi transportowej i ciężkiego (ponad 3,5 tony) transportu dostawczego oraz nie zaliczane do rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi).

6.2. Przewidywane zagrożenia znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się znaczących zagrożeń dla środowiska. Zagospodarowanie terenu pod nową zabudowę powoduje niszczenie pokrywy glebowej oraz pomniejszanie terenów rolnych. Jednak należy pamiętać, że wyznaczone tereny pod zabudowę nie są duże oraz wyznaczono je w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy. W przypadku działki nr 157 teren pod

zabudowę zagrodową został wyznaczony przy drodze powiatowej, natomiast na działce nr 145/3 pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną przeznaczono jedynie frontową część działki przyległą do drogi gminnej na głębokość ok. 40m. Nowa zabudowa nieznacznie zwiększy zapotrzebowanie na energię, co wiązać się będzie ze zwiększeniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz zwiększonym zapotrzebowaniem na wodę. Duże znaczenie ma tutaj sprawność systemów grzewczych oraz wykorzystywane źródła energii. Jednocześnie zwiększy się ilość ścieków i odpadów.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem wieloletnim. Wszystkie ustalenia w nim zawarte mają na celu uporządkowanie przestrzenne, w maksymalnym stopniu ograniczające negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego, kładąc nacisk na działania proekologiczne w odniesieniu do środowiska wodnego, glebowego i powietrza atmosferycznego.

Oddziaływanie na komponenty środowiska:

• Różnorodność biologiczną, obszary Natura 2000.

Teren opracowania położony jest w granicach: Obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001), Obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja nad Baryczą” (PLH020041) i Parku Krajobrazowego „Doliny Baryczy”. Zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego jest postępujący rozwój terenów zabudowy kosztem terenów rolnych oraz zbliżanie się do siedlisk zwierzyny i ptactwa. Jednak jak wyżej opisano projektowane tereny pod zabudowę zostały wyznaczone w sposób możliwie najmniej ingerujący w lokalne środowisko przyrodnicze. Oba tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej zaprojektowano na zasadach kontynuacji, przy drogach publicznych, wzdłuż których znajduje się istniejąca zabudowa wsi oraz przebiega pełne uzbrojenie terenu. Jednocześnie pod zabudowę nie przeznaczono całych działek – w przypadku działki nr 157 zachowano południową część działki w użytkowaniu łąkowym z zadrzewieniami śródpolnymi. Jest to bardzo istotne, gdyż działka nr 157 przylega do cieku wodnego bez nazwy stanowiącego w dalszej części dopływ cieku Struga. Ciek ten przebiega pomiędzy terenami zabudowanymi miejscowości Krośnice i wsi Dąbrowa, stanowiąc lokalny korytarz ekologiczny. Podobnie jest w przypadku działki nr 145/3 – pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną przeznaczono jedynie frontową część działki przyległą do drogi gminnej na głębokość ok. 40m. W dalszej części działki utrzymano teren łąkowy z zadrzewieniami śródpolnymi, co jest istotne ze względu na przebiegający wzdłuż południowej granicy ww. ciek bez nazwy.

W planie ustalono dość wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, wynoszący co najmniej 60%, która stanowić będzie rekompensatę dla przekształconego terenu rolniczego. Zieleń przydomowa, często o bardzo różnorodnym składzie gatunkowym może stanowić miejsce schronienia dla ptaków i drobnych zwierząt.

Ustalenia planu są zgodne z celami ochrony Parku Krajobrazowego „Doliny Baryczy” i nie kolidują z zakazami ustanowionymi na terenie Parku. Brak jest przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawa ochrony środowiska. Ze względu na istniejące zagospodarowanie i funkcję terenu o niewielkim oddziaływaniu, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe

• Oddziaływanie na środowisko wodne.

Realizacja zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej będzie wymagać zaopatrzenia w wodę oraz we właściwy sposób odprowadzania ścieków. Ustalenia planu przewidują rozwój sieci w sposób następujący:

- system sieci wodociągowej. Przewiduje się zaopatrzenie w wodę przyłączem wodociągowym z wodociągu grupowego oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ścieki bytowe – gospodarcze. Należy zapewnić kompleksową obsługę w zakresie kanalizacji sanitarnej w sposób zapewniający obsługę projektowanego obszaru zabudowy, z wpięciem do gminnej sieci kanalizacyjnej i przesyłem do oczyszczalni ścieków;
- kanalizacja deszczowa. Wody opadowe i roztopowe na terenach uzbrojonych należy odprowadzać do odcinków kanalizacji deszczowej, a z pozostałego terenu – na własny teren nieutwardzony lub do urządzeń wodnych, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Wzdłuż drogi powiatowej i gminnej przy których znajdują wyznaczone tereny pod zabudowę znajduje się sieć wodociągowa w systemie rozdzielczym oraz zbiorcza sieć kanalizacyjna. Ma to istotne znaczenie, szczególnie ze względu na wysoką przepuszczalność gruntów.

Podsumowując, realizacja ustaleń planu nie spowoduje bezpośredniego zagrożenia wód powierzchniowych i podziemnych.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

• Oddziaływanie na ludzi. Klimat akustyczny.

Przewidziany w ustaleniach planu rodzaj zagospodarowania stanowi logiczną kontynuację istniejącej zabudowy. W sąsiedztwie działki nr 157, naprzeciwko - po drugiej stronie drogi znajdują się dwa niewielkie gospodarstwa rolne w zabudowie zagrodowej oraz dalej budynek mieszkalny jednorodzinny. Produkcja zwierzęca praktycznie nie występuje na tym obszarze. W celu zmniejszenia ewentualnego negatywnego oddziaływania, w ustaleniach planu na terenie RM zabudowy zagrodowej ograniczono wielkość prowadzonej hodowli zwierząt – nie przekroczy ona wielkości 10 DJP.

W przypadku działki nr 145/3 na sąsiedniej działce nr 145/2 oraz dalej na działkach nr 148, 149/4 i 46/1, znajdują się wzdłuż drogi gminnej budynki mieszkalne jednorodzinne – zatem projektowana zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna stanowi przedłużenie tej funkcji.

Korzystna jest segregacja zabudowy w zależności od wielkości emitowanej uciążliwości i położenia przy drogach o różnym natężeniu ruchu. Bezpośredni wpływ inwestycji drogowych na zdrowie człowieka przejawia się emisją szkodliwych substancji, które powstają w wyniku eksploatacji poruszających się po nich pojazdów mechanicznych. Problematiczny jest także hałas i wibracje. W projekcie planu teren zabudowy zagrodowej znajduje się przy drodze powiatowej, na której występuje niewielki ruch pojazdów. Zgodnie z przepisami dotyczącymi dróg publicznych minimalna odległość od krawędzi jezdni drogi powiatowej na terenach zabudowanych powinna wynosić 8 m. W ustaleniach planu wyznaczono nieprzekraczalną linią zabudowy w odległości 8 m od granicy działki drogi powiatowej (około 11 m od krawędzi jezdni). Odsunięcie zabudowy od krawędzi jezdni jest korzystnym rozwiązaniem, dodatkowo zmniejszającym negatywne oddziaływanie drogi na sąsiadującą zabudowę. W przypadku działki nr 145/3 przylega ona do drogi gminnej o bardzo niewielkim, sporadycznym ruchu pojazdów, zatem uciążliwość generowana przez drogę praktycznie nie występuje.

Projektowany teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej od strony wschodniej sąsiaduje z terenem rolniczym. Taki stan rzeczy może stanowić pewne źródło konfliktu np. w czasie prowadzenia prac polowych (hałas maszyn rolniczych i unoszący się pył), jednakże należy pamiętać, że jest to obszar wiejski, na którym od lat współistnieją obok siebie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i uprawy rolnicze.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, chwilowe

• Oddziaływanie na powietrze.

W wyniku realizacji planu przewiduje się następujące obciążenie dla środowiska, którego oddziaływanie będzie niewielkie:

- może wystąpić obciążenie środowiska związane z ogrzewaniem w sezonie grzewczym. Ustalenia planu przewidują zaopatrywanie obiektów w obszarze objętym planem w ciepło, z indywidualnych urządzeń i instalacji grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz w oparciu o odnawialne źródła energii – pompy ciepła, energia słoneczna (panele fotowoltaiczne i instalacje solarne montowane na dachach budynków) o mocy nie przekraczającej 50 kW. Dla instalacji w wyniku, których będzie następować spalanie paliw, od dnia 1.08.2018 r. obowiązują przepisy uchwały nr XLI/1407/17 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa dolnośląskiego, z wyłączeniem Gminy Wrocław i uzdrowisk, ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.
- związane z ruchem samochodowym i pojazdów rolniczych – dojazdem mieszkańców oraz maszyn rolniczych na terenie zabudowy zagrodowej.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, krótkoterminowe, długoterminowe

• Powierzchnię ziemi – zagospodarowanie terenu powoduje niszczenie pokrywy glebowej w miejscach lokalizowanych budynków, dojazdów, miejsc postojowych oraz infrastruktury technicznej. W wyniku realizacji ustaleń planu należy się liczyć z powiększeniem powierzchni terenu zajmowanego przez zabudowę. Wielkość terenów przeznaczonych pod zabudowę będzie niewielka – w planie ustalono dość niski maksymalny wskaźnik zabudowy wynoszący 20% dla zabudowy zagrodowej i 25% dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Działania te spowodują:

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa

- bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby w miejscach lokalizacji budynków, dojazdów, parkingów,
- utwardzenie części powierzchni terenu,
- trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe

• Krajobraz – nie przewiduje się niekorzystnych zmian oddziaływania na krajobraz. Projektowana funkcja zagrodowa i mieszkaniowa ingeruje w tereny rolnicze, ale jest lokalizowana obok istniejącej zabudowy bezpośrednio przy drodze. Ustalenia planu porządkują działania inwestycyjne na tym obszarze. Zasięg zabudowy jest zgodny z dokumentem studium, które dopuszcza możliwość rozwoju urbanistycznego w pasie 50 m od istniejącej i projektowanej w studium zabudowy. Na krajobraz będzie miała wpływ forma powstającej zabudowy oraz towarzysząca jej zieleń. Obszar działki nr 157 położony jest w granicach układu ruralistycznego wsi Dąbrowa, dla którego ustalono strefę „B” ochrony konserwatorskiej oraz wynikające z niej ograniczenia. Ponadto ograniczono wysokość zabudowy do 9 m i dwóch kondygnacji, tj. parter i poddasze użytkowe. W zakresie kształtowania dachów wprowadzono wymóg stosowania dachów o symetrycznie nachylonych połaciach dachowych dwuspadowych oraz wielospadowych (dla terenu MN usytuowanego poza strefą „B”), krytych dachówką ceramiczną, cementową lub innym materiałem imitującym dachówkę z kluczeniem blachy, w kolorze ceglastym lub szarym. Kąt nachylenia połaci dachowych wynosi 35° – 45° . Wprowadzono również dość wysoki minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, wynoszący 60%. Powinien on skutkować dużym nasyceniem zieleni wokół planowanej zabudowy.

Dzięki powyższym zapisom nowo powstała zabudowa powinna harmonijnie wpisać się w otaczający krajobraz.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe

• Zasoby naturalne – nie przewiduje się zagrożeń dla zasobów naturalnych w obszarze opracowania. Są one chronione na mocy przepisów odrębnych. W wyniku budowy budynku, przewiduje się niewielkie uszczuplenie kompleksu rolnego. Należy jednak zauważyć, że przeznaczony teren znajduje się w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, na gruntach niskiej klasy bonitacyjnej.

• Klimat – ze względu na niewielki zakres zmian nie przewiduje się oddziaływania na klimat obszaru.

• Dobra materialne – nie przewiduje się negatywnych oddziaływań ustaleń planu na istniejące formy ochrony środowiska kulturowego.

• Tereny sąsiednie – wyznaczone w planie przeznaczenie terenu jest zbieżne z zagospodarowaniem w najbliższym sąsiedztwie. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie.

6.3. Przewidywane zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu

Obszar opracowania jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Dąbrowa, przyjęty uchwałą Nr XXXIII/185/2017 Rady Gminy Krośnice z dnia 31 stycznia 2017 r., który koordynuje wszelkie działania w zakresie gospodarki przestrzennej przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów ochrony środowiska. Dla obszaru obu działek ustanawia on przeznaczenie ZN12 – nieużytki tereny zieleni nieurządzonej, łąki, pastwiska. W przypadku braku realizacji sporządzanego planu miejscowego nie powinny nastąpić jakiegokolwiek istotne, negatywne skutki zmiany stanu środowiska.

6.4. Przewidywane transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Założenia planu miejscowego nie spowodują zmian w transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów na szczeblu międzynarodowym zaliczyć należy:

- Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywa Ramowa UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywa Ramowa w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (ze zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- Polityka ekologiczna państwa 2030, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.

Uwzględniając specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru projektu planu i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

Cele Polityki ekologicznej państwa do roku 2030:

- cel główny: rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców,
- cel szczegółowy I - Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
- cel szczegółowy II – Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska,
- cel szczegółowy III - Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- cele horyzontalne: Środowisko i edukacja. Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa Środowisko i administracja. Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska

Cele istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

Lp.	Dokument	Cel ochrony środowiska	Rozwiązania planistyczne realizujące cel ochrony środowiska
1.	Polityka ekologiczna	Zrównoważone gospodarowanie	Wprowadzono w planie ustalenia dotyczące

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa

	państwa do roku 2030	wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód	zaopatrzenia w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono zasady odprowadzenia ścieków: – do sieci kanalizacji rozdzielczej, z przesyłem do oczyszczalni ścieków.
		Likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania	Ustalono zaopatrywanie obiektów w ciepło z indywidualnych urządzeń i instalacji grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz w oparciu o odnawialne źródła energii – pompy ciepła, energia słoneczna (panele fotowoltaiczne i instalacje solarne montowane na dachach budynków) o mocy nieprzekraczającej 50 kW.
		Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej	Określenie poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej (teren RM) i mieszkaniowej jednorodzinnej (teren MN) Brak linii elektroenergetycznych średniego napięcia.
		Zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu	Tereny pod zabudowę projektowane są wzdłuż drogi, w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych wsi. Tereny dalej położone – w sąsiedztwie cieku bez nazwy utrzymano jako użytki zielone. Ustalenia planu uwzględniają położenie terenu opracowania w granicach obszarów chronionych. Brak jest rozwiązań kolidujących z zakazami ustanowionymi na terenie ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001), ochrony siedlisk Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" (PLH020041) oraz z celami Parku Krajobrazowego "Dolina Baryczy".
		Gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym	Ustalono zasady w zakresie usuwania odpadów stałych – wywóz odpadów komunalnych na zorganizowane składowisko odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi.
		Ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb	Projektowana zabudowa posiada charakter ekstensywny. Wprowadzono niskie wskaźniki zabudowy wynoszące 25% (teren MN) i 20% (teren RM) powierzchni działki oraz wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 60%.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym pokrywają się ze sobą, dążąc do ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, między innymi przez budowę systemów kanalizacji sanitarnej, ochronę powierzchni ziemi, właściwą gospodarkę odpadami i ochronę powietrza; ochronę przed hałasem i promieniowaniem elektromagnetycznym, z naciskiem na ochronę przyrody i bioróżnorodności. Rozwiązania planistyczne przyjęte w projekcie planu realizują powyższe cele ochrony środowiska, a opis ich realizacji znajduje się w powyższej tabeli.

8. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNY WPŁYW NA ŚRODOWISKO

Analizując całokształt zagadnień przyrodniczych w opracowanym planie można stwierdzić, że projektowane zamierzenia uwzględniają w znacznym stopniu zasady ochrony środowiska, wykluczając, bądź minimalizując możliwość powstawania zdecydowanie negatywnego oddziaływania na środowisko. Części negatywnych oddziaływań nie da się jednak uniknąć. Zmniejszenie uciążliwości można osiągnąć przez:

- zdejmowanie i zagospodarowanie wierzchniej warstwy gleby zgodnie z przepisami szczególnymi, przed rozpoczęciem prac inwestycyjnych,
- prowadzenie inwestycji z użyciem sprzętu mechanicznego z zabezpieczeniem terenu wokół inwestycji (ochrona drzew i krzewów) oraz właściwym zagospodarowaniem i oczyszczeniem generowanych ścieków przed wprowadzeniem do gruntu, a także właściwym zagospodarowaniem odpadów w trakcie realizacji inwestycji oraz na etapie eksploatacji. Przeglądy pojazdów, wymiana płynów hydraulicznych i chłodniczych oraz tankowanie paliwa wykonywane wyłącznie na terenach utwardzonych. Sprzęt mechaniczny wykorzystywany przy pracach ziemnych budowlanych powinien być sprawny technicznie, użytkowany zgodnie z ich dokumentacjami techniczno-ruchowymi.
- rozwój spójnego ponad gminnego systemu gospodarki odpadowej z wdrażaniem selektywnej zbiórki odpadów,
- pozostawienie dobrego dojazdu do wszelkiej zabudowy hydrotechnicznej w celu umożliwienia prac konserwacyjnych,
- modernizacja infrastruktury komunikacyjnej i technicznej,
- rozbudowa sieci gazowniczej na terenie gminy,
- zapewnienie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem,
- zmniejszenie zużycia wody,
- stosowanie ogrzewania gazowego, olejowego lub elektrycznego i wspomaganie go poprzez energię odnawialną; promowanie instalowania w gospodarstwach indywidualnych źródeł ciepła wykorzystujących ekologiczne nośniki, w tym niekonwencjonalne oraz wymianę starych, wyeksploatowanych kotłów, na nowe, wysokosprawne, posiadające atest przyjaznych dla środowiska,
- stosowanie materiałów budowlanych o wysokich parametrach izolacji cieplnej; modernizacja termoizolacyjna budynków mieszkalnych,
- preferowanie kompostowania odpadów organicznych we własnym zakresie,
- dbanie o stan sanitarny powierzchni zabudowanych,
- zabezpieczenie najcenniejszych walorów przyrodniczych,
- zachowanie bezwzględnego priorytetu ochrony środowiska przyrodniczego oraz środowiska życia człowieka,
- sukcesywna modernizacja dróg powiatowych i gminnych,
- podniesienie walorów rekreacyjnych gminy,
- dalszy rozwój monitoringu wszystkich elementów środowiska zgodnie z wymogami prawa polskiego i przepisami Unii Europejskiej.

9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO

W trakcie sporządzania projektu planu rozważano różne warianty rozwiązań zasięgu obszaru przeznaczonego pod zabudowę oraz rodzaj projektowanej funkcji zabudowy. Obowiązujący plan miejscowy wyznacza w sąsiedztwie działki nr 145/3 tereny zabudowy mieszanej - zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej. Ze względu na potrzebę eliminowania funkcji mogących być źródłem konfliktu (zabudowa mieszana) oraz niewielką powierzchnię terenu wyznaczonego pod zabudowę, zdecydowano się na odstępianie od dopuszczenia na projektowanym terenie MN zabudowy zagrodowej.

Wybór ostatecznego rozwiązania nastąpił z udziałem zainteresowanych stron. Wszystkie rozważane koncepcje rozwiązań urbanistycznych nie różniły się od siebie w sposób zasadniczy pod względem oddziaływania na środowisko.

W trakcie sporządzania projektu planu nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

10. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Monitorowanie stopnia realizacji ustaleń studium i planów miejscowych następować będzie zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Wymieniony wyżej przepis nakłada na Wójta obowiązek prowadzenia analiz zmian w zagospodarowaniu przestrzennym na terenie gminy. Po uzyskaniu opinii Gminnej Komisji Architektoniczno - Urbanistycznej Wójt przekazuje wyniki analiz Radzie Gminy, co najmniej raz w czasie kadencji Rady. W zależności od wyników tej oceny,

Rada Gminy może podjąć uchwałę w sprawie aktualności planu miejscowego lub zdecydować o podjęciu działań zmierzających do zaktualizowania tego dokumentu w niezbędnym zakresie.

Monitorowanie stanu środowiska powinno być realizowane w kategoriach jakości środowiska oraz zgodności z wymogami, które są zawarte w studium. Zgodnie z art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennego sporządzany plan miejscowy nie może naruszać dokumentu studium i jest uchwalany przez Radę Gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Przepis ten daje gwarancję kontynuacji założeń zawartych w dokumencie studium. Monitorowanie jakości środowiska może się opierać na wynikach badań opracowanych przez Główny Urząd Statystyczny, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Powiatową Stację Sanitarно - Epidemiologiczną.

Do działań zapobiegawczych - nadzór budowlany prowadzony na miejscu inwestycji w ramach uprawnień kierownika budowy oraz służby nadzoru budowlanego ze szczebla powiatowego. Winny one systematycznie monitorować proces inwestycyjny, co do zgodności zapisów planu oraz techniczno-technologicznych założeń wykonawczych. Podobną rolę będą pełnić etapowe i końcowe odbiory prac, przeprowadzane przez specjalistyczne służby do tego uprawnione (straż pożarna, służby sanitarne i ochrony środowiska).

Analizy kontrolne - prowadzone na etapie po inwestycyjnego funkcjonowania obiektów, przez organy do tego powołane (Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, straż pożarna, Wójt gminy na podst. art.55 ust.5) oraz przez instytucje zawiadujące infrastrukturą. Kontrole powinny obejmować między innymi:

- kontrolę i oceny zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną,
- kontrola podczyszczania wód opadowych,
- ciągła kontrola gospodarki odpadami, kontrolne pomiary jakości powietrza atmosferycznego,
- kontrolne pomiary emisji hałasu na granicy działki lokalizacji przedsięwzięcia,
- kontroli zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami planu, przestrzeganie wskaźników zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej,
- analizie i ocenie poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień,
- prowadzenie obserwacji elementów przyrodniczych wraz z oceną stanu i trendów zmian jakości poszczególnych elementów środowiska.

Częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji planu powinna zostać określona w zależności od potrzeb – proponuje się sukcesywne jej prowadzenie nie rzadziej niż raz na trzy lata.

Niezależnie od powyższych działań, gmina wiejska powinna zadbać o sporządzenie i systematyczną aktualizację dokumentów umożliwiających ocenę stanu i funkcjonowania środowiska, m. in.:

- programu gospodarki wodno-ściekowej,
- monitoringu jakości wód powierzchniowych oraz zasobów wód podziemnych.

11. STRESZCZENIE

Prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze do sporządzanego planu opracowano w związku z przystąpieniem do sporządzenia *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa*. Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu planu zagospodarowania przestrzennego, założeń ochrony środowiska, informacji o istniejącym i projektowanym sposobie zagospodarowania oraz innych materiałów i dokumentacji, jak również danych dotyczących stanu środowiska przyrodniczego w aspekcie istniejących przepisów z zakresu ochrony środowiska. Wykonana prognoza podsumowuje stan środowiska i określa wpływ projektowanych ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Projekt planu miejscowego obejmuje działki położone we wsi Dąbrowa o numerach ewid. 157 i 145/3, które są w użytkowaniu rolno-łaskowym oraz w południowej części zadrzewione i zakrzewione. W sąsiedztwie działek występują tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny rolnicze. Do sporządzenia planu miejscowego przystąpiono w związku ze złożonym wnioskiem – na działce nr 157 planowana jest lokalizacja zabudowy zagrodowej, natomiast na działce nr 145/3, planowana jest budowa budynku mieszkalnego jednorodzinnego.

Obszar opracowania położony jest w granicach obszarów chronionych: Parku Krajobrazowego „Doliny Baryczy”, Obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001) i Obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" (PLH020041).

Do istotnych problemów ochrony środowiska zaliczono:

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa

- zagrożenia związane z przekształcaniem terenów łąkowych w grunty orne oraz zagrożenia związane z rozwojem zabudowy kosztem terenów rolniczych i zbliżanie się do siedlisk zwierzyny i ptactwa,
- zagrożenie zanieczyszczenia powietrza pyłami.

W projekcie planu wprowadzono następujące zmiany w sposobie zagospodarowania terenów:

- na działce nr 157 zaprojektowano teren RM zabudowy zagrodowej, natomiast południową część działki utrzymano jako teren RZ użytków zielonych – łąki pastwiska z zadrzewieniami śródpolnymi,
- na działce nr 145/3 w części frontowej, przyległej do drogi gminnej zaprojektowano teren MN zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług podstawowych o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej obiektów budowlanych zlokalizowanych na działce. W pozostałej części działki utrzymano jako teren RZ użytków zielonych – łąki pastwiska z zadrzewieniami śródpolnymi.

W toku badań stwierdzono, że ustalenia planu wpłyną na zmianę warunków naturalnych, co związane jest z przekształceniem części gruntów rolniczych i wprowadzeniem zabudowy. Oba tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej zaprojektowano na zasadach kontynuacji, przy drogach publicznych, wzdłuż których znajduje się istniejąca zabudowa wsi oraz przebiega pełne uzbrojenie terenu. W przypadku działki nr 157 teren pod zabudowę zagrodową został wyznaczony przy drodze powiatowej, naprzeciwko istniejącej zabudowy zagrodowej, natomiast na działce nr 145/3 pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną przeznaczono jedynie frontową część działki przyległą do drogi gminnej na głębokość ok. 40m. Zmiany te, wiązać się będą z nieznacznym zwiększeniem emisji hałasu, wzrostem emisji pyłów i gazów w związku z ruchem samochodów osobowych mieszkańców. Nastąpi większe zużycie wody oraz większa ilość ścieków i odpadów, a także emisja pozostałości materiałów opałowych do atmosfery. W celu ograniczenia niekorzystnego oddziaływania nowej zabudowy, zachowano południową część działek w użytkowaniu łąkowym z zadrzewieniami śródpolnymi – od strony gdzie działki przylegają do cieku wodnego bez nazwy. Na terenie RM zabudowy zagrodowej ograniczono wielkość prowadzonej hodowli zwierząt, która nie przekroczy wielkości 10 DJP. Ze względu na to, że zmiany dotyczą części obszaru dwóch działek, a wyznaczone funkcje są o niewielkim oddziaływaniu, projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno spowodować znaczącego pogorszenia warunków naturalnych.

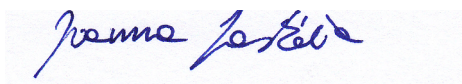
W związku z powyższym w prognozie tereny projektowanej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej zakwalifikowano do grupy: „obszar, na którym prognozowane przedsięwzięcia wprowadzą niewielkie uciążliwości dla środowiska”. Ilustruje to załączniki graficzne do prognozy.

Założenia planu uwzględniają występujące na tym obszarze warunki środowiskowe i w maksymalnym stopniu ograniczają negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców, poprzez działania proekologiczne, w odniesieniu do środowiska wodnego, glebowego oraz powietrza atmosferycznego.

Reasumując projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno spowodować pogorszenia warunków naturalnych. Ustalenia planu zasadniczo nie zawierają rozwiązań, które mogą zdecydowanie negatywnie wpływać na środowisko przyrodnicze.

Autorzy:

kierujący – Joanna Jaskóła,

współpraca – Grzegorz Jaskóła

Załącznik nr 2

do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, obejmującego swoimi granicami działki o nr ewid. 157 i 145/3 obr. Dąbrowa.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U.2021.247 ze zm.). Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Joanna Jaskóła

